

2) Artikel 12, stk. 1, i direktiv 89/104 skal fortolkes således, at hindringer, som har en direkte forbindelse med varemærket, der gør brugen heraf umulig eller ufornuftig, og som gør sig gældende uafhængigt af varemærkeindehaverens hensigter, udgør »skellig grund til manglende brug« af dette mærke. På grundlag af disse retningslinjer påhviler det den forelæggende ret at tage stilling til de faktiske omstændigheder i hovedsagen.

(¹) EUT C 193 af 6.8.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. juni 2007, straffesag mod Omni Metal Service (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank te Rotterdam — Nederlandene)

(Sag C-259/05) (¹)

(Forordning (EØF) nr. 259/93 — affald — kabler bestående af kobber og PVC — udførsel til Kina med henblik på nyttiggørelse — kategori GC 020 — blandet affald — sammensætning af to materialer, som er opført på den grønne affaldsliste — sådant blandet affald ikke omfattet af listen — følger)

(2007/C 183/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank te Rotterdam

Part i hovedsagen

Omni Metal Service

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank te Rotterdam — fortolkning af Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab (EFT L 30, s. 1) — kabelrester med en diameter på 15 cm sammensat af forskellige materialer, der eventuelt skal betragtes som elektronisk skrot i henhold til kode GC 020 på den grønne affaldsliste i nævnte forordnings bilag II — kan dette affald transporteres uden anmeldelsesprocedure eller er det nødvendigt at transportere det adskilt

Konklusion

1) Kategori GC 020 i den grønne affaldsliste, der er indeholdt i bilag II til Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2557/2001 af 28. december 2001, skal fortolkes således, at den alene omfatter kabeltråd, hvis den hidrører fra elektronisk udstyr.

2) Forordning nr. 259/93, som ændret ved forordning nr. 2557/2001, skal fortolkes således, at den omstændighed, at sammensat affald kombinerer to materialer, som begge er opført på den grønne affaldsliste i bilag II til forordningen, ikke medfører, at den ordning, der er indført ved forordningen, for så vidt angår det affald, der er opført på denne liste, finder anvendelse på nævnte sammensatte affald.

(¹) EUT C 243 af 1.10.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-342/05) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — vilde dyr og planter — ulvejagt)

(2007/C 183/08)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. van Beek og I. Koskinen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Finland (ved E. Bygglin, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 12, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) — ulvejagt

Konklusion

1) Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den har tilladt forebyggende ulvejagt, uden at det er godtgjort, at jagten kan forhindre alvorlig skade i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktivets artikel 16, stk. 1, litra b).

2) I øvrigt frifindes Republikken Finland.

3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Republikken Finland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 281 af 12.11.2005.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. juni 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-358/05) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2003/54/EF — det indre marked for elektricitet — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2007/C 183/09)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Schima og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved F. Díez Moreno, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF — Erklæringer vedrørende nedluknings — og affaldsforvaltningsaktiviteter (EUT L 176, s. 37)

Konklusion

1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni

2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF, idet det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 296 af 26.11.2005.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. juni 2007 — Optimus — Telecomunicações SA mod Fazenda Pública (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)

(Sag C-366/05) (¹)

(Kapitaltilførselsafgifter — direktiv 69/355/EØF, som ændret ved direktiv 85/303/EØF — artikel 7, stk. 1 — kapitaltilførselsafgift — fritagelse — betingelser herfor — situationen den 1. juli 1984)

(2007/C 183/10)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Optimus — Telecomunicações SA

Sagsøgt: Fazenda Pública

Procesdeltager: Ministério Público

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supremo Tribunal Administrativo — fortolkning af artikel 4, stk. 2, artikel 7, stk. 1, artikel 8 og 10, i Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT 1969 II, s. 405), som ændret ved Rådets direktiv 85/303/EØF af 10. juni 1985 (EFT L 156, s. 23) — opkrævning af stempelafgift hos et aktieselskab for forhøjelse af selskabets aktiekapital ved kontantindskud, selvom en sådan disposition den 1. juli 1984 var fritaget for denne afgift